

IECAVAS ziņas

ISSN 1691-2055

Cena – € 0,28

NEDĒĻAS LAIKKRAKSTS

Nr. 45 (1064)

13.11.2015.

Latvija. Nekad un nekur savā mūžā tu vairs nedzirdēsi
skaistāka vārda par šo vārdu, tāpēc nemities to
daudzina, nebeidz slavēt valsti, kas šo vārdu nes.

Jānis Jaunsudrabiņš

SVEICAM LAČPLĒŠA DIENĀ UN LATVIJAS
REPUBLIKAS PROKLAMĒŠANAS 97. GADADIENĀ!

Iecavas novada pašvaldība

AKTUĀLI

Šajā numurā:

Svinīgi atklāj
projektu **2.**

Novembra
mēneša
jaunieta -
Katrīna **6.**

Sabiedriskās kārtības
dienests atgādina, ka
18. novembrī
pie ēkām jāizliek
valsts karogs,
un aicina iecavniekus
pirms svētkiem sakopt
savus īpašumus.

SIA «Iecavas siltums»
siltumenerģijas tarifs
2015. gada novembrī –
50,01 €/MWh (bez PVN)

Bērni izveidojuši savu Latviju

A: F: Anta Kļaveniece

Pirmsskolas izglītības iestādē
«Cālītis» šonedēļ jaušama
patriotu nedēļas noskaņa, kuru
kopā ar keramikas pulciņa
vadītāju Santu Jaunzemi
radījuši paši bērni.

Iestādes lielajā gaitenī visus
priecē divi lielformāta darbi. Kā
ielāps pie ielāpa daudzi atsevišķi
darbiņi veido Latvijas kontūru,
kuru kā tautumeitas bize ieskauj
dzijas pīne. Katru mūsu valsts
fragmentu veidojis kāds piecgad-
nieks vai sagatavošanas vecuma
bērns, liekot lietā savu iztēli, ar ko
viņam asociējas Latvija.

➔ 6.lpp.

Pasniegs pašvaldības apbalvojumus

A: Beata Logina

Jau daudzus gadus pastāv
tradīcija valsts svētkos
izteikt atzinību par dažādiem
sasniegumiem un darbu
sabiedrības labā. Latvijas
Republikas proklamēšanas
97. gadadiena nebūs izņēmums.

18. novembrī plkst. 17 iecav-
nieki tiks laipni gaidīti Iecavas
vidusskolā, kur svinīgi pasniegs
novada pašvaldības apbalvojum-
us. Goda nosaukums «Iecavas

Gada cilvēks» šogad piešķirts trīs
cilvēkiem (Antas Kļavenieces vei-
dotās intervijas lasiet 3.-5. lap-
pusē): Dainuvītei Vilandai - par
nozīmīgu ieguldījumu iecavnieku
veselības aprūpē un jaunās me-
diķu paaudzes tālākizglītošanā,
Gitai Kravalai - par ieguldījumu
novada kultūrvēsturiskā manto-
juma saglabāšanā, mākslas telpas
aktivizēšanā un radošu sabiedris-
ko aktivitāti, kā arī Aldim Beiti-
ņam - par basketbola popularizē-
šanu un augstvērtīgiem sasniegu-

miem sportā.

Goda rakstu par ieguldījumu
novada izglītībā un kultūrā sa-
ņems Iecavas vidusskolas latviešu
valodas un literatūras skolotāja
Dace Greiža. Tiks sumināta dar-
ba grupa «Zorģu aktīvistu», kuras
īstenotā iniciatīva «Pastāvēs, kas
mainīsies!» atzīta par gada labāko
projektu konkursā «Iedzīvotāji vei-
do savu vidi 2015».

Šogad jaunums ir vietējo uzņē-
mēju godināšana konkursā «Ieca-
vas novada uzņēmēju gada balva».

Jau vēstīts, ka par Gada uzņēmē-
ju atzīta SIA «Spals», kas ieguvu-
si visvairāk punktu nominācijā
«Gada lielākais nodokļu maksā-
tājs», savukārt nominācijā «Gada
pakalpojumu sniedzējs» uzvarēju-
si SIA «Florentina».

Pateicību saņems arī tie uzņē-
mumi, kuri atbalstījuši un spon-
sorējuši Iecavas kultūras nama
organizētos pasākumus.

Svētku sarīkojumu papildinās
grupas «Framest» koncerts. Ap-
meklētājiem ieeja bez maksas. **IZ**

Skolēni pievēršas vides kopšanai

A: **Velga Ērgle**

Dzimumtības pamatskolas skolotāja

No 2. līdz 6. novembrim Dzimumtības pamatskolā notika Eko rīcības nedēļa.

Mūsu skolas 1.-7. klašu skolēni pētīja gaisa tīrību ar bioindikatora - ķērpja - palīdzību. Ķērpis ir ļoti jutīgs pret gaisā esošajām indīgajām vielām. Tika apsekoti koki pie ceļa, skolas parkā, ābeļdārzā un liepu alejā. Pēc iegūtajiem datiem bērni veica izpēti un meklēja atbildi, kāds ir gaisa piesārņojums. Viņi secināja, ka ceļa

tuvumā un skolas pagalmā gaiss ir ar vidēju piesārņojumu līmeni. Vistīrākais gaiss, pēc pētījuma rezultātiem, ir liepu alejā, kas atrodas tālāk no ceļa, pa kuru pārvietojas auto transports.

8. klases skolēni stundas laikā uz auto maģistrāles A7 veica automašīnu uzskaiti. Iegūtos rezultātus atspoguļoja grafiski. Mēs ne tikai pētījām, izzinājām, bet arī centīgi strādājām skolas apkārtnes sakopšanā. Palīgos nāca arī pirmsskolas grupa, kura grāba lapas un uzskaitīja garāmbraucošās mašīnas pie mazās skoliņas.

4. novembra pēcpusdienā mums bija fiziskās aktivitātes

skolas apkārtnē un mežā. Piedalījāmies rogainīga sacensībās. Komandām pēc iespējas ātrāk vajadzēja atrast visus kontroles punktus. Uzvarētāju godā šoreiz 8. klases komanda Nr. 8. Stundas laikā tika iegūts maksimālais punktu skaits.

5. novembra pēcpusdienā visi pulcējāmies uz eko pikniku pie ugunsкура. Katrai klasei bija jāgatavo salāti no Latvijā audzētiem dārzeņiem un ražotiem produktiem. Visiem lieliski garšoja pašu gatavotā maltīte. Pirmsskolas bērniem salātu gatavošanā un lapu grābšanā palīdzēja arī vecāki. Stundās, mācoties par globālām

pārmaiņām, sapratām, ka arī mēs varam daudz darīt dabas labā.

8. un 9. klašu skolēni savas domas par klimata pārmaiņām atēloja dažādos zīmējumos, kurus var apskatīt Ziemeļu bibliotēkā. Šo klašu skolēni devās mācību ekskursijā uz Ceļa laboratoriju. Savukārt skolēni no 1. līdz 5. klasei tika iepazīstināti ar paveikto nedēļas darbu, apskatot prezentāciju.

Bija prieks dzirdēt bērnu domas par to, kāds ir gaiss ap mums, kāpēc jākopj vide, jāatbalsta vietējie ražotāji, jāsporto un veselīgi jāēd. Paldies par sapratni, sadarbību un radošumu skolas kolektīvam un vecākiem. **17**

Sporto kopā ar mammām un tētiem

A: **F:** **Beata Logina**

10. novembrī sporta namā «Dartija» notika Latvijas Olimpiskās komitejas (LOK) rīkotā projekta «Sporto visa klase» svinīgā atklāšana. Pasākuma galvenie varoņi bija Iecavas vidusskolas 3.a klases skolēni, viņu vecāki un skolotājas.

Skanot Iecavas novada himnai, zālē tika inests projekta karogs. Parādes sākumā gāja vietējais olimpietis Juris Vovčoks un klases kapteinis Nikita Besprozvannijs. Pasākuma vadītāja Laimrota Jaunzeme pastāstīja par LOK iniciatīvu un iecavnieku dalību projektā.

LOK projektu «Sporto visa klase» rīko jau otro sezonu. Pagājušā gada sešām pilotklasēm šoruden pievienojušās vēl 43 klases no visas Latvijas, kuras apņēmušās sportot katru mācību dienu. Viņu vidū ir Iecavas vidusskolas 3.a klase kopā ar audzinātāju Inesi Vasiļjevu un sporta skolotāju Īrisu Korčaginu.

Projekts paredz laika posmā no 2. novembra līdz 20. maijam katru nedēļu nodrošināt trīs fakultatīvo sporta nodarbību sarīkošanu papildus tām divām sporta stundām, kas ir noteiktas obligātajā izglītības programmā. Viena papildu nodarbība būs peldēšanā, otra - sporta spēles un aktivitātes svaigā gaisā, savukārt trešā nodarbība būs vispārējā fiziskā sagatavotība un vingrošana. Nodarbības notiks saskaņā ar Latvijas Sporta pedagogijas akadēmijas izstrādātu metodisko materiālu.

Klātesošos sveica novada domes priekšsēdētājs Jānis Pēlis, Iecavas vidusskolas direktore Agra Zaķe un sporta skolas «Dartija» direktore Baiba Gāga. Pašvaldības

Vairāk foto - portālā www.iecava.lv

vadītājs vēlēja, lai projekts turpinātos vairāk nekā vienu mācību gadu un skolēni labprāt nodotos sportiskām aktivitātēm līdz pat 12. klasei. Tā kā projekta īstenošanai nepieciešams papildu finansējums, patlaban nevar solīt tā turpināšanu daudzus gadus, atzina A. Zaķe, taču vērtīga ir jebkura iespēja sportot un apgūt prasmi peldēt, pat ja tikai viena mācību gada ietvaros. «Ceru, ka 3.a klases skolēni ar lielāku prieku nāks uz skolu, jo viņiem tiek piedāvāta vēl viena interesanta aktivitāte,» sacīja direktore. Arī B. Gāga pauda cerību, ka projektā iesaistītie bērni tādējādi uzlabos veselību, stāju un gūs gandarījumu par daudzveidīgu sportošanu.

Iecavas Mūzikas un mākslas skolas kolektīvs bija sarūpējis klavieru skaņdarbu priekšnesumus un stepa deju paraugdemonstrējumus. Dejojā skolotājs Māris Pūris atzinīgi izteicās par pašvaldības atsaucību izaicinājumiem. Gan

dalība LOK projektā, gan šogad iesāktā stepa deju apmācība Iecavā liecina par nākotnes perspektīvam un ieinteresētību, lai bērniem būtu pieejama plaša izvēle, kas nodrošina attīstību.

«Tas ir liels, kopīgs darbs, tāpēc jāpateicas visiem iesaistītajiem: skolas vadībai, klases audzinātājam, bērnu vecākiem un pašvaldībai,» sacīja Ī. Korčagina. «Šī nav sportiskākā klase, bet projekts domāts jebkuram skolēnam. Te zaudētāju nav, labumu gūs ikviens bērns. Dalībniekiem dota iespēja kļūt sportiskākiem, bīklākajiem bērniem – būt priecīgākiem un aktīvākiem.»

Reizi nedēļā 3.a klases skolēni brauc uz Daugmales baseinu. Kamēr daļa skolēnu apgūst peldētprasmi, citi tajā laikā iet uz vispārējās fiziskās sagatavotības nodarbību. Ja nodarbībā ir mazāks dalībnieku skaits, ir vieglāk realizēt mācību plānu, lai izmantotu koriģējošās vingrošanas elementus

un stiprinātu skolēnu stāju, atzīst Ī. Korčagina.

Transporta izdevumus braucšanai uz baseinu sedz pašvaldība, bet par peldēšanas nodarbībām maksā bērnu vecāki. Vidusskola projekta dalībniekiem iegādājusies vienotus sporta kreklus.

Bērnu iesaistīšana projektā vecākiem nozīmē papildu tēriņus un rūpes, bet viņi to uztver saprotoši: «Esam gatavi sporta tērpu mazgāt kaut vai trīs reizes dienā!» smejoties sacīja klases vecāku pārstāve Vēsma Balode. «Pasaules Veselības organizācija iesaka katru dienu rīkot sporta aktivitātes, un LOK projekts to nodrošina. Jaunās paaudzes problēmas ir mazkustīgums, neveselīga pārtika, aptaukošanās, tāpēc esam pateicīgi par iespēju mūsu bērniem sportot biežāk.»

Projekta aktivitātes veicina arī klases kolektīva saliedētību. Pieaugušie visi kā viens ar nožēlu secina, ka reti izdodas sportot kopā ar bērniem, bet atklāšanas pasākumā tāda iespēja bija. Pozitīvas emocijas izbaudīja arī tie skolēnu tuvinieki, kas sportotājus atbalstīja, sēžot tribīnēs. Vispirms skolēnu komandas sacentās ar mammām un tētiem veiklības stafetēs, pēc tam spēlēja tautas bumbu. Šoreiz uzvarēja pieaugušo komanda, kurā iesaistījās arī J. Vovčoks, bet skolēni tika rosināti mācību gada laikā trenēties tā, lai pavasarī revanša sacensībās uzvarētu savus vecākus.

Bijušais kamaniņu braucējs izraudzīts par Iecavas skolēnu iedvesmotāju šajā projektā, tāpēc apsolījis turpmāk ciemoties skolā un vadīt kādu sporta stundu. Olimpietis neslēpj, ka nav sporta pedagogs, taču labprāt būs kopā ar skolēniem kā mentors un paraugs. **17**

Uzticīga profesijai

DAINUVĪTE VILANDE izvēlētajā profesijā strādā kopš 1970. gada. «Šajā darbā ir grūti atslābt – vienmēr par kaut ko jādama, reizēm arī naktīs,» aroda blakusparādības raksturo ginekoloģe. Iecavā pie viņas ārstējušās jau vairākas paaudzes.

- Kāpēc izvēlējāties kļūt par ginekoloģi?

- Studiju laikā strādāju par sanitāri, vēlāk par māsiņu Stradiņa slimnīcas ginekoloģijas nodaļā. Man tur uzticējās, daudz ko ļāva darīt, tā arī es pievērsos ginekoloģijai. Praktizēju Stradiņos, vēlāk Dzemdību namā, mani aicināja tur palikt. Taču pirms tam desmit gadus ar vecākiem bijām izsūtījumā Sibīrijā, nebija, kur kārtīgi dzīvot, lai paliktu Rīgā. Pieņēmu nosūtījumu uz Balvu rajonu. Vēlāk kolēģe uzrakstīja, ka Rīgas tuvumā ir ginekologa vakance. Mamma pirms izsūtījuma studēja Mākslas akadēmijā pie Leo Svempa, un arī man šī tieksme pēc mākslas klātbūtnes vienmēr ir mājopusi, tāpēc piedāvājums būt tuvāk Rīgai šķita vilinošs. 1974. gadā pārcēlos uz Iecavu, un te viss darba mūžs arī pavadīts.

Kad sāku strādāt, bija piedāvājums no ministrijas doties uz ordinatūru Maskavā vai strādāt Kubā. Tolaik daudzi aizbrauca arī uz Dienvidāfriku, bija tāds piedāvājums. Kļūt par pasniedzēju negribēju nekādā gadījumā. Uz Kubu? Negribēju, lai kāds sāk rakņāties pa manu pagātņi, jo visu laiku vajāja briesmīgas bailes, ka jebkurā brīdī mani var aizsūtīt atpakaļ. Un izsūtījuma dēļ diez vai būtu mani palaiduši. Tēvs bija lēģerī, vectēvs nomira 1949. gadā pa ceļam uz Sibīriju, vecmāte nomira tur. Kad mūs izsūtīja, man bija tikai trīs gadiņi. Izdzīvoju, pateicoties tam, ka mamma bija vieda sieviete ar vispusīgām zināšanām. Bērni tur lielākoties nomira. Naida manī nav, lai gan sajūta, ka tevi jebkurā laikā var pazemot, visticamāk, ir atstājusi iespaidu uz visu dzīvi. Tas gan ir sāpīgs temats, par kuru es labprātāk izvēlos nerunāt. Tas nesagādā nekādu prieku, jo tie bija grūti laiki.

- Kas jūs piesaista savai profesijai?

- Varbūt tas, ka darba rezultāts ir ātrāk saskatāms nekā, piemēram, terapijā. Atsevišķi izdalīt kaut ko konkrētu ir grūti, jo viss ir savā starpā saistīts.

- Kā pa šiem gadiem ir mainījusies Iecava?

- Domāju, ka pozitīvi. Kad atnācu uz Iecavu, sākās lielāka rosiņa; nesen izveidotā putnu fabrika sāka celt daudzdzīvokļu mājas. Pa šiem gadiem daudz kas ir mainījies, paskatieties – slimnīca slēgta. Piedzīvots arī laiks, kad veselības aprūpes iestādei Iecavā draudēja

likvidācija, bet situāciju saglāba toreizējā direktore Beāta Milgrāve (tagad Bundule - aut.) ar Astrīdu Vītoli.

Priecājos, ka man ir bijusi iespēja strādāt kopā ar, varētu pat teikt, leģendāriem ārstiem. Kad sāku strādāt, slimnīcas vadītājs, galvenais ārsts bija Isajenko, par ķirurģu strādāja slavenais Dobelnieks, terapijas nodaļu vadīja daktare Muceniece. Viņi bija isti savas profesijas korifeji, kas tagad uz mums nolūkojas no zvaigznēm. Kad atnācu, un vēl ilgus gadus pēc tam par vecmāti strādāja Laimdota Kalviņa. Izcila vecmāte, kas pirmā poliklinikas durvis atslēdza un pēdējā aizslēdza, jo uz savu darba laiku neskatījās. Arī Irīna Gedertsonē ir laba vecmāte, un tagad arī jaunās speciālistes – vecmāte Ilze Naļivaika un daktare Inesa Avotiņa. Ilzītei vēl nav tik liela pieredze, toties ir teicamas komunikācijas spējas; jau tagad viņa brīnišķīgi strādā ar grūtniecēm, tāpēc domāju, ka ar laiku būs ļoti laba vecmāte. Esmu pārliecināta, ka Iecavā arī pēc manis būs labi kadri.

- Kas ir mainījies darba apstākļu ziņā?

- Slimnīca ir slēgta, kas nozīmē pilnīgi citādu darba režīmu. Ir uzlabojusies diagnostika, piemēram, klāt nākusi ultrasonogrāfija. Darba modernizācija un pakāpeniskā pāreja uz e-medicīnu krietni atvieglo ārsta un pacienta ikdienu.

- Taču tas arī no ārsta prasām nemitīgi jaunu zināšanu apguvi.

- Protams. Nepārtraukti jāiet uz kursiem, jāmacās. Jāmācās arī no kļūdām, kuras, nepārprotami, pieļauj ikviens ārsts. Tas atstāj arī emocionālu iespaidu, pārdzīvojumus, ja kaut kas ir misējies. Arī ārsts ir tikai cilvēks. Atbildība par topošo māmiņu, par gaidāmo bērniņu ir liela, jo riski vienmēr pastāv.

- Kādas vēl īpašības bez vēlmēm nepārtraukti apgūt kaut ko jaunu ir nepieciešamas jūsu profesijā?

- Tā ir nopietna pieeja darbam, labas komunikācijas spējas, prasme neapjukt sarežģītās situācijās un pieņemt lēmumus.

- Kā pa šiem gadiem ir mainījusies sieviešu attieksme pret savu veselību?

- Uz pozitīvo pusi. Sievietes ir vairāk ieinteresētas. Daudzas rūpējas par savu fizisko formu, domā par pareizu uzturu. Pozitīvas tendences ir vērojamas attiecībā uz higiēnu. Vienaldzīgo paliek arvien mazāk. Arī interneta laikmets dara savu – sievietes ir daudz zināšākas. Ārstam visnotaļ ir vieglāk strādāt, ja pacients ir informēts. Agrāk arī izmeklēšana bija vienkāršāka, nebija tāda tehniskā nodrošinājuma kā tagad. Tagad var diagnosticēt to, ko agrāk nevarēja. Kopumā var

Oktobra sākumā, atzīmējot dzīves jubileju, kopā ar kolēģēm Irīnu Gedertsoni (no labās) un Ilzi Naļivaiku.

sacīt, ka sievietes ir veselākas, jo, atklājot saslimšanu agrākā stadijā, ir daudz lielāka iespēja izvesēloties. Visā pasaulē pieaug saslimstība ar onkoloģiskām slimībām, tostarp ar krūts vēzi, taču diagnostika šajā jomā ir krietni attīstījies. Agrāk nebija ne mamogrāfijas, ne ultrasonogrāfijas.

- Kā jums pašai ikdienā izdodas saglabāt dzirkstošo optimismu un mundrumu?

- Tas optimisms un enerģiskums varbūt ārēji ir redzams, bet arī ne vienmēr. Lai gan uzskatu, ka, atnākot uz darbu, tas neko nedos, ja būsi igns un sapicis pret citiem. Darbs ir darbs, tādēļ jācenšas sevi relaksēt un uzturēt formā. Tas gan ne vienmēr izdodas, ir visādi brīži.

Mundrumam drusku pavīngroju, bet neiesaistoties organizētās nodarbībās. Ja man būs laiks, noteikti to darīšu. Agrāk braucu uz peldbaseinu, bet laika trūkuma dēļ tagad to nedaru. Mana vājība ir ceļošana. Tas man sagādā prieku, paplašina redzesloku.

- No kurienes jūšos tas ceļotāja gars, un kuri no ceļojumiem palikuši visspilgtāk atmiņā?

- Kad atgriezāties no Sibīrijas, mamma iestājās darbā par kasieri dzelzceļa stacijā. Dzelzceļa darbiniekiem toreiz bija tāda privilēģija – iespēja bez maksas ceļot. Ceļošana, izmantojot dzelzceļu, aizņēma ilgu laiku, bet mēs šo iespēju izmantojām. Kad jau strādāju Iecavā, ļoti patika braucieni uz Kirgīziju (tagad Kirgīzstāna - red.), uz Isikula ezeru. No beidzamo gadu braucieniem spilgti atmiņā palikuši braucieni uz Šrilanku un Madeiru, arī Parīzi, bet kopumā ir grūti nosaukt to jaukāko ceļojumu, jo katrs no tiem ir savdabīgs un ar kaut ko interesants. Man patīk gan pilsētvide ar savu arhitektūru un mākslu, gan daba. Arī ceļojumi pa Latviju ir gana interesanti. (Arī mūsu sarunas dienā

Dainuvīte jau bija ceļa jūtīs, jo pēc divām dienām devās ceļojumā uz Dominikānu - aut.)

- Kā jūs izjūtat savu pacientu mīlestību?

- Šobrīd diezgan smagi, jo izvirzīšana par «Iecavas Gada cilvēku» man sagādājusi gan lielu gandarījumu, pozitīvas emocijas un spēku, gan raizes, jo man ne īpaši patīk šī notikuma publiskā puse. Neesmu īpaši sabiedriska, publicitāte manī izraisa stresu. Savā ziņā esmu tāds vienpatis, man ir labi pašai ar sevi.

- Kas ir jūsu ģimene?

- Esmu šķīrusies, bijušais vīrs ir miris. Man ir dēls, un viņa ģimēnē aug arī mana mazmeita. Viņi dzīvo Jūrmalā, braucam ciemos viens pie otra. Varu gan atzīt, ka profesijas aizņemtas dēļ ģimenes dzīve bija atstāta drusku novārtā. Visticamāk, tādēļ mums savulaik bija problēmas. Strādāju, neskaitot stundas un nejaudājot, kas man par to būs. No šīs dienas skatu punkta raugoties, būtu gribējusi vairāk laika veltīt ģimenei. Tagad saprotu, ka ģimene ir pamatu pamats, bet toreiz tā nebija prioritāte. Pirmajā vietā bija darbs. No tā arī tagad ģimenes cieš. Agrāk darba laiks bija nenormēts. Nevarēji kaut kur aizbraukt nepiesakoties, jo arī brīvdienā jebkurā mirklī, pat vairākas reizes naktī, varēja izsaukt uz slimnīcu pie pacienta. Ja ātrā palīdzība uz slimnīcu atveda sievieti, tad obligāti sauca arī ginekologu. Nekad nevarēja atslābt, un tas noteikti atstāja iespaidu arī uz cilvēka emocionālo veselību. Kādreiz mūsu kopīgā sarunā Bauskas daktare Hačikjana smeļoties sacīja, ka naktī gul nevis ar vīru, bet ar telefonu. Tagad darba laiks ir stingrāk noteikts, sadalīts dežūrās, lai gan darbs tik un tā ir saspringts. Ja ir kāds sarežģītāks gadījums, dabīgi, ka par to nākas domāt arī ārpus darba laika.

F: Dana Rodenkirhena

Dzīvē nav vietas garlaicībai

Gitai vislielākais gandarījums, ka dažādas meistariņas un dažāda gadagājuma Iecavas mākslinieku gleznas izdevies izlikt vienuviet kopīgā izstādē. «Cilvēkiem ļoti patika gan Baltās nakts, gan Muzeju nakts aktivitātes. Arī šogad iecavnieki bija gatavi piedalīties, taču diemžēl apņemšanos organizēt šos pasākumus nomāc neatrisinātais telpu jautājums. Joprojām nezinām, kas ar «Arhīva» mu-

pelnijuši visi, ar ko sadarbojos: Ginta, arī Anda Rācenāja un Jolanta Ignate. Vēl lielāks gandarījums, ka daži to jau ir saņēmuši: Dainis Kravals, Kārlis Sinka, Dzintars Zaumanis. Ar Edvarta Virzas Iecavas bibliotēkas darbiniecēm Andu un Jolantu «RaDam» ir izveidojusies ļoti laba sadarbība. Viņas ir atvērtas idejām, un, tā kā «RaDam» nav savu telpu, aktivitātes varam izvērst bibliotēkā. Galu galā vienu kopīgu darbu jau darām, tā ir pilsoniskās sabiedrības veidošana. Popularizējam mākslu, organizējot lekcijas un izstādes.»

Gita neslēpj, ka ideju, ko biedrība gribētu izdarīt, vēl ir vesels saraksts. Idejas rodoties visur, arī ejot pa ielu: «Nevar nodalīt, kad domāju par «RaDam», kad par darbu un kad par privāto dzīvi. Piemēram, šodien mājās gatavoju salātus un domāju, kā domes sēdei uzrakstīt lēmumu par «Joker» sporta totalizatoru.»

Gitas dzīve ritējusi bez lieliem kāpumiem un kritumiem. Viņa teic, ka tajā valda stabilitāte: «Vienīgi, gadiem ejot, arvien vairāk gribas, lai tā ir piepildīta. Esmu ņēmusi vērā kādreiz mamma teikto, ka vajag dzīvot tā, lai vecumdienās ir, ko atcerēties. Pārsvārā daru to, kas man pašai patīk, un ir jauki, ka bieži vien tas sakrīt ar to, kas patīk un ir vajadzīgs arī citiem. Neslēpsu gan, ka ir arī cilvēki, kam mūsu darbošanās nepatīk.»

Neskatoties televizoru, tāpēc vakaros man ir daudz laika. Iespējams, kādam ar mani ir ļoti neinteresanti sarunāties, jo es neskatos seriālus un šovus. Mēdzu skatīties filmas, bet ļoti mērķtiecīgi tās izvēlos. Pārsvārā tie ir pasaules topos esošie un jau par klasiku kļuvušie darbi. Daudz lasu. Patīk braukt ar riteni. Tas sniedz ne tikai fizisku mundrumu, bet arī dvēselisku baudījumu. Esmu lieciniece simtiem brīnišķīgu un neatkārtojamo saullēktu un saulrietu. Telefonā ir vesela dabas fotogrāfiju kolekcija, kas iemūžināta velobraucienā laikā. Arī piecelties

līdz ar saullēktu nav grūti, jo iekļaujos vienotā dabas ritmā. Tā ir istā dzīve, tie nav seriāli.»

31. augustā pie Facebook publicētās saulrieta fotogrāfijas Gita ierakstījusi: «Šīs vasaras pēdējais velosaulriets. Bilance - 2263,09 km trīs mēnešu laikā. Ieguvums - daudz, daudz saullēktu un saulrietu, agrie rīti un vēlie vakari, kad pasaule bija tikai mana... Zirnekļu tīklos sapinušies vasaras rīti, karsti, svelmes noguruši vasaras vakari un smarža - augošanas un nopļautas zāles, liepu, jasmīnu, rudzu lauka un visas garās vasaras.»

Vēl viens no Gitas vaļaspriekiem ir gleznošana. Jau skolā viņa ļoti zīmēja, bet pēdējos astoņus gadus brauc gleznot Bauskas salonā «Meistars Gorhards». «Smejos, ka sāku gleznot, jo gribējās, lai mājas sienas rotā gleznas. Protams, man ir arī daži vērtīgi darbi no Edmunda Lūča un Iecavā dzīvojošā gleznotāja Igora Leontjeva, bet savām ir kaut kāda īpaša vērtība. No saviem daudzajiem darbiem tā īsti man patīk kādi trīs. Tās ir gleznas, kuras es nekad nevienu negribētu atdot. Gleznoju ne tikai studijā, bet arī dabā, īpaši vasarā. Viena no manām neaizkaramā trijnieka gleznām ir irisi, kurus gleznoju, sešas stundas sēžot dobē ar saulē nodegušu muguru. Savas gleznas pārsvārā dāvinu tuviem cilvēkiem, bet liels krājums glabājas arī mājas garāžā.»

Uz jautājumu par nākotnes mērķiem Gita atbild, ka visvairāk vēlas panākt, lai Iecavā ir muzejs un radošā mākslas studija, kur var gleznot. «Ja jābrauc to darīt kaut kur citur, tas patērē ļoti daudz laika un naudas, tādēļ gribētos, lai cilvēkiem ir iespēja uz vietas brīvo laiku pavadīt radoši. Pašlaik sports ir attīstīts pietiekami augstā līmenī, pašdarbības kolektīvi arī ir, bet mākslas virziena hobijus vēl īsti nav, kur izvērst. Labs piemērs šajā ziņā ir Rundāle. Tur ir sava gleznošanas studija, kuru vada Laura Ilkerte. Ceru, ka izdosies arī mums!» **IZ**

GITA KRAVALA ir viena no titula «Iecavas Gada cilvēks» saņēmējām. Gita ir tikpat daudzslāņaina kā viņas mīļākā grāmata «Meistars un Margarita», jo viņu raksturo gan analītisks prāts, gan mākslinieciska dvēsele. Paralēli jurista darbam Iecavas novada domē Gita mēdz generēt radošas idejas, padarot interesantāku dzīvi sev un arī citiem.

Jau piecus gadus kopā ar domubiedriem Gita darbojas biedrībā «Arhīvs», bet biedrībai «RaDam», kura tapusi sadarbībā ar Gintu Zaumani, nākamā gadā martā paliks divi. Šis laiks biedrībām ir bijis gana ražīgs. Organizēti Muzeju nakts un Baltās nakts pasākumi, dažādas tikšanās, izstādes, lekcijas, padarot daudz krāsaināku Iecavas kultūras dzīvi un izraisot rezonansi arī plašākā mērogā.

Gitai visvairāk atmiņā palicis pirmais «Arhīva» organizētais Baltās nakts pasākums 2012. gadā. Toreiz visdažādākās aktivitātes piesaistījušas ļoti daudzus interesentus, bet

zeju notiks nākamā gada janvārī, kad beigsies telpu nomas līgums,» sarūgtinājumu neslēpj Gita.

Viņa gan turpina vadīt tur ekskursijas, ja kāds piesakās, un viesi parasti ir sajūsmā par biedrības veikumu. «Esmu pārliecināta – ja pašvaldība šo ēku iegādātos, tad būtu iespēja te saglabāt muzeju, izveidot tūrisma informācijas centru, būtu vieta, kur pulcēties nevalstiskajām organizācijām, iespējams, šurp varētu pārcelt arī skolas muzeju, varētu organizēt mākslas nodarbības, jo vide ar savu vēsturisko klātbūtni šim mērķim ir ļoti atbilstoša. Būtu tikai likumsakarīgi ēku sakārtot, jo pašlaik ar savu nepievilcīgo ārēni tā ļoti lec acīs līdzās jaunuzbūvētajai Mūzikas un mākslas skolai.»

Uzzinot par goda nosaukuma piešķiršanu, Gitu pārņēmušas divējādas sajūtas. «Jutos gan priecīga, gan mazliet apbēdināta, jo ārpus apbalvojamo loka palika Ginta. Mēs esam ļoti labs tandēms. Ginta ir tā, kas nekad nesaka – nedarām, mēs to nevaram, bet uzreiz meklē iespējas, kā izdarīt. Pagodinājumu būtu

beidzamajā laikā izdodas gaužām reti. Prieks, ka Iecavā ceļ Mūzikas un mākslas skolu. Domāju, ja būs Mākslas skola, tad būs arī kāda izstāžu zāle, un tas Iecavai ir liels pluss.

Par savu vecumu gan cenšos nedomāt. Oktobra sākumā man bija apaļa jubileja, nosvinēju un atlaidu, jo par gadiem nevajag iespringt. Bet visām sievietēm novēlu veselību, labas ģimenes un, protams, ģimenes pieaugumu! Ko gan citu ginekologs var novēlēt? Lai Iecavā uzlabojas demogrāfija!

- Vai tiešām esat nolēmusi iet projām no darba?

- Esmu un jau pavisam drīz. Ne

velti esam mērķtiecīgi tam gatavojušies, piesaistot jaunus kadrus. Cik tad var strādāt? Domāju, ka pietiek. Mainīta būs, un viss būs kārtībā.

- Vai kādreiz ir bijuši piedāvājumi strādāt citur?

- Jā, bet man īpaši nepatīk mainīt darbu un dzīvesvietu. Es arī ļoti pierodu pie lietām. Diezgan ilgi prātoju, domāju un pārdomāju, lai kaut ko izmestu vai iegādātos ko jaunu. Kā saka – ieradumam liels spēks.

- Man šķiet, ka šī ir viena no īpašībām, kas raksturo Svaru zīmē dzimušos. Kā jūs kā ārste attieciaties pret horoskopiem un ezotēriku?

- Horoskopus es mēdzu izlasīt, bet uztveru ne visai nopietni, lai gan jāpiekrīt, ka kaut kādas sakritības tur ir. Ticu tam, ka pasaulē viss ir saistīts. Nekas un nekur nenotiek tāpat vien, viss ir cēloņsakarības. Var jau dikti loģiski visu izdomāt un spriest, bet reizēm ir arī kaut kādi neizskaidrojami apstākļi, kas mūs noved pie konkrētām situācijām. Manā dzīvē ir bijuši gan grūti, gan priecīgi brīži, bet es esmu priecīga par visu, kas ar mani noticis. Jebkura pieredze cilvēku bagātina. Visam ir nozīme. Katrs notikums tev kaut ko māca. Droši vien ir arī kāds augstāks spēks, kas visu to pasaulīti griež un regulē. **IZ**

➔ 3.lpp.

- Ko jūs sev gribētu novēlēt?

- Noteikti veselību. Tas ir pats galvenais. Beidzot darba gaitas, iespēju darboties, atslābināties, pilnveidot sevi arī citās sfērās, palasīt kaut ko ārpus speciālās literatūras. Izzināt, apgūt kaut ko tādu, kas sagādā emocionālu prieku, jo, strādājot ārsta profesijā, tā atslābt un nodoties relaksācijai ir grūti; vienmēr tu par kaut ko domā. Gribētu uzzināt kādus kursus psiholoģijā, jo tas ir ļoti interesanti. Agrāk, kad mācījies par ārsti, mums tāda priekšmeta nebija. Labprāt apmeklētu izstādes un teātra izrādes, kas

Ar basketbolu sirdī

Maijā saņēmis Latvijas Basketbola līgas 3. divīzijas čempiona titulu, jūlijā atvedis zelta medaļu no turnīra Somijā, augustā ASV pilsētā Orlando piedalījies klubu Pasaules basketbola čempionātā veterāniem – tik raibs šis gads ir bijis **ALDIM BEITIŅAM, kurš ir viens no vadošajiem spēlētājiem basketbola klubā «Dartija».**

- Ar kādām sajūtām saņēmi ziņu par titula «Iecavas Gada cilvēks» piešķiršanu?

- Par to, ka sporta klubs mani izvirzījis gada titulam, man pačukstēja SAKS «Dartija» valdes loceklis Guntis Pakalns, kad biju Amerikā. Kad apstiprināja, pa gaisu nelekāju, pieņemu to, kā ir, taču gandarījums, protams, ir.

- Par kuriem sportiskajiem sasniegumiem pašam ir bijis vislielākais prieks?

- Tā ir basketbola komandas «Dartija» aizvadītās sezonas uzvara Latvijas basketbola līgas 3. divīzijā. Gadu no gada spēlējām, bet līdz šim tik liela sasnieguma nebija. Šajos gados, ko esmu veltījis basketbolam, titulu jau ir bijis neskaitāmi daudz. 2014. gadā ieguvu Eiropas čempiona titulu veterāniem, šogad no Somijas atvedām turnīra «Delfin Basket» zelta medaļas, vairākus titulus esmu izcīnījis novada čempionātā, strītblā, Bauskas novada un bijušā rajona rīkotajās sacensībās.

- Cik ilgs ir tavs basketbolista stāžs?

- Basketbolā esmu no 1986. gada. Nākamgad būs jau 30 gadi. Brālis Juris, kas ir četrus gadus vecāks, aizveda mani uz basketbola treniņiem pie Viļņa Gailuma. Brālis jau bija man daudz ko samācījis – pratu divsoli, metienus, savā vecuma grupā varēju izcelties. Treneris tikai noteica: «Kur tu biji agrāk?»

- Kādi ir tavi plusi laukumā?

- Esmu kreillis ar labu metienu, labi pārredzu laukumu, neesmu individuālists. Taču man nepiemīt tikai plusi, ir arī minusi: varēja būt labāka fiziskā sagatavotība, nepadodas spēle aizsardzībā, driblēju tikai ar vienu roku.

- Vai savu sportisko karjeru esi veidojis tikai Iecavā?

- Vienu gadu spēlēju basketbola klubā «Jelgava» jau kā pusprofesionālis. Centos, taču tur bija daudz lielāka treniņu slodze, valdīja cits ātrums, cits līmenis. Komandā nebija draudzīga atmosfēra, nepārtraukti bija jūtama konkurences spriedze, katrs cīnījās par savu statusu. Man nepatika, atgriezos «Dartijā».

Vispār jau tā ir liela slodze – pēc darba treniņi, sacensības. Kādu brīdi biju arī komandas šoferis. Tagad jau pienācis tāds vecums, kad biežāk kaut kas pasāp, un, ja ne-

F: no personīgā albuma

Šovasar kopā ar BK Dartija komandu Somijā.

vari spēlēt ar visu atdevi, jāsāk domāt - kam tas viss? Tituls ir izcīnīts, nav vairs, uz ko tiekties, vajadzētu beigt, bet nevaru, jo tas basketbols ir dziļi sirdī. Tomēr centīšos pieturēties pie principa – kamēr vari, spēlē, bet, kad tevi sāk apspēlēt un apskriet, jāiet prom. Jau tagad divaini jūtos, kad laukumā jāspēlē ar sešpadsmitgadīgiem. Veterāni gan spēlē arī 70 gadu vecumā.

- Kā tev šķiet, kad bija «Dartijas» komandas ziedu laiki? Čempionu titulu izcīnījāt tikai šogad, bet sastāvs arī iepriekš bijis gana spēcīgs.

- Tas tādēļ, ka LBL 3 līmenis ir krities. Manuprāt, stiprāki bijām tad, kad komandā spēlēja Aivars un Ģirts Hauki, Mārcis Eglītis, Kaspars Buls. Toreiz stājāties pretī tiem, kas vēlāk pārgāja uz LBL. Dairis Bertāns, Ingus Bankevics, komandas no Valmieras, Rīgas, Liepājas, Ogres, Ventspils. Lai izjustu īstu spēli, «Dartijai» vajadzēja spēlēt vienu līmeni augstāk - LBL 2. Tagad četras vai piecas komandas ir no Jaunatnes līgas, daudz jaunu komandu bez lielas pieredzes.

- Kas ir tavs maizes darbs?

- Jau astoņus gadus strādāju somu uzņēmuma «Kiilto Latvija»

industriālo līmju un būvmateriālu vairumtirdzniecības bāzē. Esmu loģistikas vadītājs, taču ikdienā tas nozīmē piecus amatus vienā. Esmu gan krāvējs un iepirkumu vadītājs, gan šoferis un priekšnieks vienlaicīgi. Pirms tam strādāju lielā vairumtirdzniecības uzņēmumā. Tas bija mans pirmais darbs ar naktsmaiņām paralēli studijām. Sāku strādāt 2. kursā, un tā no pašas apakšas esmu savā karjerā izaudzis. Darbs ir interesants, lai gan dažubrīd gribas mesties malā, jo savā darbā esmu pats sev priekšnieks un tālāku izaugsmes iespēju nav.

Savā profesijā neesmu strādājis nevienu dienu. Sāku mācīties pārtikas tehnologos, bet nevarēju pavilkt rasēšanu. Interesēja ģeogrāfija, bet neizturēju konkursu. Tad iesniedzu dokumentus uz agronomu un pabeidzu LLU Lauksaimniecības fakultāti kā agronoms ar specializāciju uzņēmējdarbībā. Lielas jēgas, izņemot augstskolas diplomu, no studijām nebija. Varbūt būtu bijis citādi, ja pašam piederētu saimniecība, bet man ne zemes, ne lauku.

- Vai esi īstens iecavnieks?

- Jā, esmu dzimis iecavnieks. Pirmos dzīves gadus aizvadīju Sila

ielā, tad pārcēlāties uz Ozolu ielu, bet nu jau desmit gadus kopā ar savu ģimeni – sieviņu Ingu un dēlu Markusu – dzīvojam Zemgales ielā. Sievu noskatīju Ogrē. Tagad Inga strādā Rīgā par sākumskolas skolotāju. Puikam palicis pēdējais gads «Dartijas» bērnudārzā.

- Ko tev devis sports?

- Koordināciju, izturību, gribas spēku. Man liekas, ka sportisti arī dzīvē spēj izdarīt vairāk. Sportā tu gribi uzvarēt, un arī mācībās vai darbā - sasniegt vairāk. Gribi gūt prieku un gandarījumu par labi padarītu darbu. Es nekad neēju laukumā bez vēlmes uzvarēt. Sportā norūdas arī raksturs, jo tiek nostiprināta pienākuma un atbildības sajūta.

- Vai bez sporta tev vēl ir kādi vaļasprieki?

- Daudz jau brīvā laika nepaliek. Darbs, mājas, sports. Esmu azartisks sēņotājs un arī ceļotājs. Kopā ar ģimeni mēdzam aizbraukt uz kādu dabas parku. Pludmalē gan nevaru nogulēt – tas mani uztrauc, jo man vajag visu laiku rosīties, kaut ko darīt.

- Ja būtu tāda iespēja, vai gribētu kaut ko savā dzīvē mainīt?

- Darbā vajadzētu kādu izaugsmi. Pēc horoskopa esmu Svāri, tāpēc lēmumus es pieņemu grūti, ar lielu svārstīšanos. Ar gadiem šo īpašību esmu centies mazināt – darīt ātrāk. Ja dari, tad viss notiek, vari gulēt mierīgi, nevis prātot. Vajadzētu būt stingrākam. Tāpēc savā ziņā esmu apmierināts ar darba apstākļiem – esmu pats sev priekšnieks, nevis apkārt vēl bariņš bakstāmu sliņķu. Man laikam pietrūktu stingrības, vienmēr visiem gribu palīdzēt, nespēju atteikt. Ne velti agrāk gribēju kļūt par labklājības ministru, lai palīdzētu Latvijas pensionāriem un citiem dzīves pabērniem. Jau skolas laikā visiem bulciņas pirku.

- Ko tu sev gribētu novēlēt?

- Veselību. Pārējais pēc tam. To sāku novērtēt pēdējos piecus sešus gadus, jo ir traki, ja pēc traumas viss sāp, tu guli un nevari neko padarīt. Pēc tam esi tik priecīgs, kad vari atkal iet un darboties.

- Un jaunajiem basketbolistiem?

- Ja ir vēlme šajā sporta veidā kaut ko sasniegt, bez nopietnas attieksmes pret treniņu darbu nekas nesanāks. Jāstrādā ir ne tikai treniņos, bet arī individuāli. Tagad, vērojot jaunos basketbolistus, es redzu, ka viņi pieļauj tās pašas kļūdas, ko savulaik pieļāvu es. Tas nozīmē, ja nomainīs savu attieksmi, kaut kur augstāk neizsīstīsies. Iecavā vari būt pirmais čalis ciemā, bet ārpusē saproti, ka nemaz tik labs neesi un daudz ko neproti. Uzskatu, ja esi talants, tad jāmeklē izaugsmes iespējas pie spēcīgiem treneriem, piemēram, Rīgā. Kā Dāvis Geks un Linards Jaunzems, kuri šovasar spēlēja U-20 Latvijas izlasē. Būtu palikuši Iecavā, tad te arī spēlētu. **IZ**

Mēneša jauniešis :::

KATRĪNA KARELE mācās Iecavas vidusskolas 11. klasē un paralēli mācībām aktīvi darbojas Skolēnu domē - priekšsēdētāja vietnieces lomā.

Viņas intereses ir vērstas vairākos virzienos: muzicēšana «Tarkškos», vlogu veidošana, brīvprātīgais darbs.

A: Sandra Upelniece
pašvaldības jaunatnes
lietu speciāliste

F: no personīgā albuma

«Ikdienu man ir bagātīgi pildīta: galda tenisa treniņi, folkloras kopas «Tarkški» mēģinājumi, video vlogu veidošana. Papildus tam visam šī gada septembrī esmu iestājusies neformālajā apvienībā *EckauGeneration*.»

Jauniete savu dzīvi uzskata par aizraujošu un azartisku, jo visu dara no sirds un ar pilnu atdevi. «Nav vērts veltīt laiku tam, kas tevi neaizrauj, jo tādā gadījumā netiks sasniegts vēlamais rezultāts,» uzskata Katrīna.

«Ir sajūta, ka «Tarkškos» esmu kopš savas piedzimšanas. Reizēm aizdomājos - kā tas būtu, ja «Tarkšku» nebūtu. Šķiet, ka tas ir kā ēst vai dzert,» ar emocijām dalās Katrīna.

«Tarkški» radās 1992. gadā Rigā, kad folkloras kopā darbojās Katrīnas mamma un vecmāte. Nu Iecavā «Tarkškos» apvienojušies teju 100 iecavnieki.

Katrīnai nodarbības kopā ar folkloras kopu notiek vismaz trīs reizes nedēļā, bet, kad ir koncerti, gadās, ka mēģinājumi ir katru dienu. «Tarkškos» darbojas visa mūsu ģimene, tāpēc ļoti daudz laika sanāk pavadīt kopā. Pa šiem gadiem arī citi «Tarkšku» dalībnieki ir kļuvuši ļoti tuvi.» Katrīna atzīst, ka jebkurš «Tarkšku» mēģinājums ir kaut kas īpašs. «Mēs esam ļoti daudzveidīgi, jo dziedam, dejojām un spēlējam

visdažādākos mūzikas instrumentus. Mēģinājumi mums ir kā atpūta, nevis piespiedu darbs.»

Vijole bija pirmais mūzikas instruments, kuru spēlēt Katrīna mācījās Iecavas Mūzikas skolā. Tas bija pamats, lai apgūtu citus instrumentus. ««Tarkškos» es ļoti daudz ko esmu iemācījusies. Esmu iemācījusies spēlēt mandolīnu, basu, citaru, blokflautu, kokli, ģitāru, bungas, čellu un klavieres, bet galvenais - esmu iemācījusies izjust mūziku. Apgūt dažādus mūzikas instrumentus folkloras kopā man padevās vieglāk - varbūt tāpēc, ka tur tas tiek darīts nedaudz brīvākā gaisotnē, bez tik striktiem ierobežojumiem.»

Sports ir viena no aktivitātēm, kas jauniešu vidū ir īpaši aktuāla. «Nedaudz vairāk kā trīs gadus spēlēju galda tenisu sporta skolā «Dartija». Kad nolēmu pievērsties sportam, mana izvēle krita tieši uz galda tenisu, jo nekas cits īsti neaizrāva. Vasaras mēnešos nodarbojos ar riteņbraukšanu.» Katrīna to dara hobbija līmenī, jo pārāk vēlu pievērsusies šiem sporta veidiem, lai tos attīstītu augstākā līmenī.

Par vienu no savām aizraujošākajām nodarbēm Katrīna uzskata video vlogu veidošanu. Video vlogs ir video materiāls, kurā tā autors dalās ar iespaidiem par sev aktuālām tēmām. Katrīna veido video vlogus par modi, iepirkšanos un citām jauniešiem aktuālām tēmām. Pirms tam viņa ilgstoši bija skatījusi, kā to dara citi interneta lietotāji. «Nu jau ir paskrējis gads, kopš

Jāprot novērtēt visas iespējas

uztaisīju pirmo video un publicēju to. Ir interesanti veidot nelielus video materiālus un ievietot *YouTube*, lai tos novērtētu citi lietotāji.» Katrīna atzīst, ka pēc šādu video ievietošanas internetā cilvēki uz ielas aizvien vairāk sāk viņu pazīt un mēdz palūgt autogrāfu. Tieši apkārtējo novērtējums ir pati lielākā darba samaksa. Neatmet iesāko Katrīnu mudinājuši draugi, kas īpaši bija novērtējuši jaunās vlogeres video materiālus.

Katrīna uzskata, ka ļoti liela nozīme jauniešu dzīvē ir brīvprātīgajam darbam, tāpēc viņa nekad neatsakās no tādas iespējas, ja tā tiek viņai piedāvāta. Katrīna iesaistījusi jauniešu neformālajā apvienībā *EckauGeneration*, kur kopā ar citiem grupas biedriem

pašlaik aktīvi veido pasākumu plānu nākamajam gadam. «Darbojoties kā brīvprātīgajam, paveras ļoti daudz iespēju iepazīt gan sevi, gan arī jaunus cilvēkus.»

Bērībā Katrīna skaidri zināja, ka būs daiļslidotāja, kad izaugs liela, bet tagad gan ir radušās šaubas par nākotnes profesiju. «Vēl neesmu sapratusi, ko vēlētos studēt pēc vidusskolas beigšanas. Dzīvi gribas saistīt ar kaut ko radošu, bet, kas tā būs par profesiju, pagaidām vēl neesmu izlēmusi. Dzīve visu pati sakārtos.»

Ikvienam jauniešiem ir nepieciešama aizrašanās, lai viņš attīstītu sevi un neieslīgtu rutīnā. Katrīna uzskata - jo vairāk jauniešis dara, jo vairāk novērtē savu brīvo laiku. **IZ**

Bērni izveidojuši savu Latviju

➔ 1.lpp.

Saldējums, gliemežvāka nopiedums smiltis, skaists zieds, zīrnēklītis, bižaina meitene, sakta, ozols un pat uzraksts «Es mīlu savu zemi! Love!». Savukārt skolotājas veidotās saktiņas izvietotas vietās, kur atrodas lielākās pilsētas.

Otrs darbs ir stilizēta Lielvārdes josta. Uz baltās auduma jostas rakstus veido keramikas darbi. To pamatnes sagatavojusi skolotāja, lai, saliekot visu kopā, veidotos iecerētais raksts. «Centrā ir Saule - mūsu visu dzīvības avots, Laimes slotiņas, Ūsiņa zīme kā ražības simbols ar domu par izaugs-

mi, Zalkša zīme gudrībai - tas viss veidots ar nolūku, kā vēlējumus mūsu iestādei,» skaidroja pulciņa vadītāja. Bērni ir pārsteigti un priecīgi par to, kas beigu beigās ir iznācis. Arī iestādes vadītāja Ingūna Lāce ir gandarīta par brīnišķīgo rezultātu.

Santa Jaunzeme iestādē par audzinātāju strādā jau sesto gadu, bet keramikas pulciņu sāka vadīt pagājušā mācību gada vidū. «Man ļoti patīk darboties ar mālu. Kāds to bija pamanījis un piedāvāja vadīt pulciņu, darboties kopā ar bērniem. Iecere Latvijas svētkiem izgatavot kaut ko lielu un paliekošu radās jau vasarā, un man ir prieks, ka to izdevās arī realizēt.» **IZ**

Ciemos pie kaimiņiem

**A: Valda Liekne, Edgars Šmits,
Aina Grase, Iveta Cera,
Gita Zaķe**

Iecavas novada metodisko apvienību vadītājus un izglītības iestāžu vadītāju vietniekus izbraukuma seminārs aizveda uz Šaķiem (Šakiai). Tā ir Lietuvas pilsēta un pašvaldības centrs uz rietumiem no Kauņas.

Vizītes organizatore, Kultūras departamenta vadītāja Aurelija Papiēviene, Šaķu rajona padomes vicemērs un Izglītības departamenta vadītājs mūs iepazīstināja ar rajonu un izglītības sistēmu, pārrunājām arī sadarbības iespējas. Šaķu pilsētā dzīvo ap 6000, bet pavisam rajonā - ap 32 000 iedzīvotāju. Šeit ir visauglīgākās zemes Lietuvā, tādēļ te ir daudz spēcīgu saimniecību. Tā kā rajons atrodas pie pašas Krievijas robežas un netālu no Polijas robežas, tad visciešākā sadarbība izveidusies tieši ar šo valstu pašvaldībām. Tomēr Šaķu vicemērs izteica vēlmi sadarboties arī ar Latvijas pašvaldību, jo līdz šim tāda iespēja nav radusies.

Viens no svarīgākajiem pieredzes apmaiņas brauciena galamērķiem bija Kauņas apriņķa Šaķu ģimnāzija «Žiburio», kas tulkojumā nozīmē *gaisma, skaidrība*. Izrādās, ka gandrīz visām izglītības iestādēm Lietuvā ir savi nosaukumi. Tā ir viena no četrām šī rajona ģimnāzijām – pietiekami liels skaits nelielam rajonam.

Ģimnāzijā mūs laipni sagaidīja tās direktore, vietnieki, skolas muzeja vadītāja un daži pedagogi. Skolēni, līdzīgi kā tas bija Latvijā, baudīja krāsainās rudens brīvdienas. Ģimnāzija savas durvis vērusi 1918. gadā un drīz būs simtgadniece. Skolā mācās apmēram 500 audzēkņu no 9. līdz 12. klasei, kaut gan Lietuvā ģimnāzijas klases tiek skaitītas no pirmās – tāpat tie ir pirmās, otrās, trešās un ceturtais klases audzēkņi. Un arī tur problēma ar bērnu skaita samazināšanos ir aktuāla, kaut gan klašu piepildījums ir augsts – ap 30 skolēniem. Direktore stāstīja, ka visus gribētājus ģimnāzijā neuzņem, jo tādējādi pastāv risks atstāt bez skolēniem tuvumā esošās pamatskolas. Pirmos divus mācību gadus visi mācās pēc vienas programmas, bet trešajā un ceturtajā gadā ir iespēja izvēlēties humanitārā vai eksaktā virziena padziļinātos priekšmetus.

Gaitēnos ir stendi, kuros redzami audzēkņu sasniegumi un dažādi skolas pasākumi. Mūsu uzmanību piesaistīja fotoattēli, kuros redzamas jauniešu skolas formas. Mācību kabinetu apgādāti

ar nepieciešamajiem mācību materiāliem un tehnoloģijām, bet nedzējam neko tādu, kas nebūtu arī mūsu izglītības iestādēs. Bibliotēka un plaša lasītāju zāle apgādāta ar 12 datoriem audzēkņu vajadzībām. Skolas muzeja divas telpas ir šajā pašā ēkā.

Šaķu bērnudārza «Berzelis» darbinieki un bērni mūs sagaidīja ar jauku priekšnesumu un pašdarinātām kļavu lapu rozēm. Bērni bija iemācījušies nelielu dialogu latviešu valodā un nodziedāja mums visiem labi zināmo tautasdziesmu «Kur tu teci, gailīti mans?».

Bērnudārzā darbojas 12 grupas; bērni tiek uzņemti no pusotra līdz septiņu gadu vecumam. Jāpiebilst, ka pašlaik bērnudārzu apmeklē tikai divi bērni, kuri vēl nav sasnieguši divu gadu vecumu. Tas saistīts ar Lietuvas likumdošanu un finansējumu bērna kopšanas pabalsta izmaksai vecākiem, jo ļauj izvēlēties piemērotāko variantu – atsākt darbu tad, kad bērns ir sasniedzis pusotra gada vecumu vai divu gadu vecumu. Mazbērnu grupās bērnu skaits nedrīkst pārsniegt 15, bet vecumā no trīs līdz septiņiem gadiem - 20 bērņus. Nelielu pārsteigumu sagādāja vadītājas sacītais, ka mēs esam ieradusies nevis bērnudārzā, kā sākotnēji domājām, bet gan skolā. Šo iestādi apmeklē arī bērni ar garīgās attīstības traucējumiem. Divi bērni ar īpašām vajadzībām ir pārsnieguši septiņu gadu vecumu, tāpēc bērnudārzā oficiāli tiek saukts par skolu.

Apskatot Šaķu pilsētu, redzējām, ka tā lepojas ar jaunu sporta halli, kurā ir arī baseins, kā arī ar zvanu ansambli galvenajā pilsētas laukumā. Šis savdabīgais piemineklis – mākslas darbs – var atskaņot līdz astoņām melodijām. Nobaudījām lietuviešu virtuves labumus: ozolziļu kafiju, kvasu, burkānu konfektes, kāpostu tītņus.

Vakarpusē, saulrietā, iebraucām Kauņā. Pilsēta atrodas starp divām upēm – Nemūnu un Nerī -, protams, arī starp baznīcām. Vecpilsēta ir izvietojusies uz pakalna, tāpēc sajūtas ir sirreālas kā romantiskā filmā. Centrs saglabāties vēl no viduslaikiem, un pilsētas arhitekti un saimnieki šo seno noskaņu pilsētā uztur «dzīvu». Gājēju ieliņā mijas kafejnīcas - gan mūsdienīgas, gan senas - ar suvenīru un amatnieku veikaliņiem, un baznīcām – lielām un mazākām.

Guvuši jaunus iespaidus, izbaudījuši lietuviešu viesmīlību, vakarā atgriezāmies Latvijā. Pateicamies Iecavas novada domei par vērtīgo braucieni! **[Z]**

Līdz 20. novembrim iespēja BALSOT par OKTOBRA bildēm konkursā «Iecavas novada mēneša foto».

Ieej Iecavas novada profilā
www.facebook.com/iecavasnovads

Par mums raksta :::

Oktoberī žurnāls «Mājas Viests» bija izsludinājis konkursu ar mērķi sameklēt Latvijas skaistāko pastkastīti. Varam lepoties, ka viena no trim laureātiem atrodas Iecavas novada «Ķīšu» mājās. Spalvu ģimenes pastkastīte novērtēta kā romantiska un sirsnīga «mājiņa uz vistas kājas».

Droši vien pastkastīti-mājiņu būs pamanījuši tie, kas savas ikdienas gaitās brauc pa Stelpes šoseju. Pastkastītes fotogrāfija ro-

tājās arī vienā no Iecavas novada kalendāra lapām 2009. gadā. Par pārsteigumu saimniekiem, viņu pasta kasti naktīs kā medību torņi iecienījusi pūce – apsēdusies uz jumta kores, no kuras labāk pārredzams lauks, un nolūkojusi savas vakariņas, žurnālam pastāstījusi saimniece Vija Spalva. Publikācijā minēts, ka radošo ideju par pastkastīti kā mājiņu īstenojis vietējais galdnieks Dzintars Zaumanis. **[Z]**

Sēru vēsts

Pulks atmiņu kā putnu spārnu vēdas
Gar sirdi glaužas, domu domas jauc... /G. Micāne/

Dziļās sērās paziņojam, ka mūžībā aizgājusi
VILMA ELVĪRA SUINE
(17.03.1926.-10.11.2015.)

Izvadīšana 13. novembrī pulksten 15.00
No Rīgas I Meža kapu kapličas.

Tuvinieki

Līdzjūtības

Saņem, labā zemes māte,
Vienu sirmu māmuli,ti,
Apsedz viņu silti, silti
Savām smilšu villainēm. /Latviešu tautasdziesma/

**Izsakām dziļu līdzjūtību Aldonai Kripai,
māti mūžībā aizvadot.**

Dienas centra «Iecavniņa» seniori

Vēl es varu jums novēlēt pūkas,
Kuras vējš man gar deniņiem nes.
Un pa reizei caur mākoņu lūkam
Sauju pārslu jums nobēršu es. /Ā. Elksne/

**Skumstam, zaudējot kapu pārzini VIKTORU GULBI,
un izsakām līdzjūtību tuviniekiem.**

Baložu kapos apbedīto piederīgie

Vēl bija jādzīvo, vēl jāskata bij daudzu dienu spožums
Un klusās naktīs sapņiem jāļaujjas.
Vēl daudz bij ņemams, dodams, mijams,
Bet stunda nolikta bij dvēselei, kad mieru rast. /Rainis/

**Izsakām līdzjūtību Inesei Gulbei,
pavadot vīru aizsaulē.**

Iecavas vidusskolas kolektīvs

Aizsaulē aizgājuši

Jānis Liepiņš (25.11.1964. - 31.10.2015.)

Vaira Freimane (05.09.1932. - 06.11.2015.)

Viktors Gulbis (12.12.1959. - 09.11.2015.)

IZ Reklāma un sludinājumi :::**Paziņojums par paredzētās darbības ietekmes uz vidi novērtējuma (IVN) ziņojuma sabiedrisko apspriešanu no 2015. gada 11. novembra līdz 2015. gada 11. decembrim**

Paredzētās darbības nosaukums: Eiropas standarta platuma publiskās lietošanas dzelzceļa infrastruktūras līnijas Rail Baltica būvniecība

Ierosinātājs: LR Satiksmes ministrija, reģistrācijas Nr. 90000088687

Iespējamās paredzētās darbības vietas: Salacgrīvas novads, Limbažu novads, Sējas novads, Inčukalna novads, Ropažu novads, Garkalnes novads, Stopiņu novads, Salaspils novads, Ķekavas novads, Iecavas novads, Bauskas novads, Baldones novads, Mārupes novads, Olaines novads un Rīga.

Informācija par IVN procedūru: Vides pārraudzības valsts biroja (VPVB) 2014. gada 29. oktobra lēmums Nr. 487 par IVN procedūras piemērošanu, VPVB 2015. gada 30. oktobra lēmums Nr. 3-01/1839 par grozījumiem 2015. gada 11. maija Programā ietekmes uz vidi novērtējumam. IVN programma izsniegta 2015. gada 11. maijā. IVN ziņojums «Eiropas standarta platuma publiskās lietošanas dzelzceļa infrastruktūras līnijas Rail Baltica būvniecība» sagatavots 2015. gada novembrī.

Ziņojuma sagatavotājs: Pilnsabiedrība «RB Latvija» un SIA «Estonian, Latvian & Lithuanian Environment».

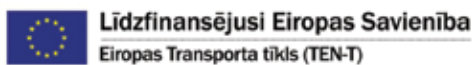
Sabiedriskās apspriešanas sanāksmes norises laiks un vieta: Iecavas vidusskolas zāle, Skolas iela 37, Iecava, Iecavas novads, 2015. gada 26. novembrī plkst. 18:00.

Laiks un vieta, kur sabiedrība var iepazīties ar ziņojumu un citiem sagatavotajiem dokumentiem:

- LR Satiksmes ministrijā darba laikā, Gogoļa ielā 3, Rīgā, tīmekļa vietnē www.sam.gov.lv,
- Pilnsabiedrības «RB Latvija» tīmekļa vietnē www.railbaltica.info un SIA «Estonian, Latvian & Lithuanian Environment» tīmekļa vietnē www.environment.lv,
- Iecavas novada domē, Skolas ielā 4, Iecavā, Iecavas novadā darba laikā, tīmekļa vietnē www.iecava.lv.

Informācija par citām sabiedriskām vietām, kur var iepazīties ar IVN ziņojuma kopsavilkumu, publicēta www.railbaltica.info un www.environment.lv.

Rakstiskus priekšlikumus vai viedokļus par ziņojumu var iesniegt līdz 2015. gada 11. decembrim LR Satiksmes ministrijā, sūtot tos uz adresi Gogoļa iela 3, Rīga, LV-1743, (tālrunis: 67028275, elektroniskā pasta adrese: kaspars.vingris@sam.gov.lv, tīmekļa vietne www.sam.gov.lv), un Vides pārraudzības valsts birojā, Rūpniecības iela 23, Rīga, LV-1045 (tālrunis: 67321173, e-pasta adrese: vpvb@vpvb.gov.lv, tīmekļa vietne www.vpvb.gov.lv).

Līdzfinansējusi Eiropas Savienība
Eiropas Transporta tīkls (TEN-T)

Jauni un lietoti datori DATORU REMONTS

(meistara izsaukums mājās)

Pasažieru pārvadājumi ar mikroautobusu
 ✦ uz Kauņas, Viļņas un citām lidostām
 ✦ ekskursijas un grupu braucieni
 ✦ slēdzam līgumus ar uzņēmumiem

www.lotek.lv Tālr. 26533575

◆ Smilts, grants, šķembas, melnzeme, kūtmēsli, būvgružu izvešana

◆ Pašizgāzējs ar 12 m³ konteineru
(konteineru īre 12 m³ un 18 m³)

◆ Ķežu ekskavatora pakalpojumi

◆ Universālā ekskavatora pakalpojumi

Tālr. 29457686.

AUTOSKOLA ZAMS

Edvarta Virzas ielā 21a (pretī autoostai)

95. kods / A; B; C; D; E kateg.

Tālr. 23770331; www.zams.lv

SIA PREMIUM WASH

(reģ. Nr. 43603071424)

AUTOMAZGĀTAVA Iecavā meklē darbiniekus

Ja Tu vēlies:

- mazgāt automašīnas;
- veikt Tev uzticētos pienākumus automazgātavā.

Tev piemīt:

- prasmes strādāt patstāvīgi un komandā;
- spēja uzturēt darba vietu kārtīgu un tīru;
- atbildība un precizitāte attiekmē pret darbu.

Mēs piedāvājam:

- elastīgu darba grafiku;
- sociālās garantijas;
- konkurētspējīgu un motivējošu atalgojumu.

Savu pieteikumu sūti līdz 30. novembrim

uz e-pastu:

premiumwashsia@gmail.com

vai zvani 25752052.

Sazināsimies ar visiem kandidātiem.

Mirušo piemiņas diena

SILA KAPOS un
BALOŽU KAPOS -

22. novembrī plkst. 16.00.

18. novembrī plkst. 13.00 Iecavas luterāņu baznīcā, piedaloties Iecavas Romas katoļu draudzei, notiks piemiņas brīdis par godu Latvijas Republikas proklamēšanas dienai.

Dažādi :::

Kanalizācijas aku sūkņēšana.
Tālr. 20006532; 29576030.

Aicina darbā :::

SIA Jaunpagasts Plus, Iecavas spirta rūpnīca (reģ. Nr. 40003356850) piedāvā darbu sekretārei-lietvedei ar labām latviešu, krievu un angļu valodas zināšanām. Tālr. 29256886.

Biedrība "RaDām" sadarbibā ar E. Virzas Iecavas bibliotēku un novada domes izglītības nodaļu aicina...

Mākslinieces Elgas Grīnvaldes stāstījums

"Cilvēka atainojums mākslā cauri gadsimtiem"

13. novembris
plkst. 18:30
E. Virzas
Iecavas
bibliotēkas
lasītavā

leeja bez maksas

IECAVAS ziņas

Izdevējs – IECAVAS NOVADA DOME.

Reģistrācijas Nr. 000701661.

Redakcijas adrese: Skolas ielā 4, Iecavā, LV-3913.

Redakcijas tālr. 63941299, mob. 26442201; e-pasts: avize@iecava.lv, fakss 63941991.

Redkolēģija: Jānis Pēlisis, Agra Zaķe, Arnis Grundmanis, Juris Ludriķis, Kārlis Sinka, Mihails Haļitovs.

Redaktore Beata Logina, korespondente Anta Kļaveniece.

Sagatavots drukai AS «DRAGONARA BALTICA». Metiens 1000 eks.

Publicētais vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.

Pārpublicēšanas gadījumā atsauce uz «Iecavas Ziņām» obligāta.

Laikraksts iznāk kopš 1995. gada 24. februāra. Abonēšanas indekss *Latvijas Pastā* - 3077.